

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119341070
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6119341070.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v spore žalobcu : Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO : 51 982 668, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO : 36 864 455 proti žalovanému : UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO : 00 653 501, o zaplatenie 117,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 117,-eur od 23.03.2019 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.07.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 117,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 117,-eur od 23.03.2019 až do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.11.2018 došlo v K. R., okres Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky C. O., EČV: D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená V. D.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v tomto čase poistené u žalovaného. Poistná udalosť bola zaevidovaná pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu svojho motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzatvorenie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 04.02.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky S. J., EČV: A.. Po ukončení doby prenájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0182019 zo dňa 15.02.2019 na sumu 498,-eur, ktorá suma bola fakturovaná za obdobie od 04.02.2019 do 15.02.2019, t.j. 12 dní, výška denného nájomného bola v sume 39,-eur s tým, že v sume prenájmu bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,-eur. Poškodený postúpil dňa 15.02.2019 svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 458,-eur na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.02.2019. Dňa 07.03.2019 bola na účet žalobcu pripísaná suma 381,-eur, pričom krátenie uplatneného poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo ničím odôvodnené. Náklady v sume 498,-eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, nakoľko po uvedenú dobu bol obmedzený v užívaní poškodeného motorového vozidla. Pripísaním platby na účet žalobcu možno predpokladať, že zo strany žalovaného došlo ku skončeniu šetrenia poistnej udalosti najneskôr ku dňu 07.03.2019. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 23.03.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti

poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok spočíva v rozdielne sumy 498,-eur a poskytnutého poistného plnenia vo výške 381,-eur.

2. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 35Up/970/2019 zo dňa 14.08.2019), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu považuje za nepodložený a nepreukázaný. Žalobca v žalobe popísal skutkový dej a vznik škodovej udalosti a vyplatenie poistného plnenia vo výške 381,-eur. Tieto skutočnosti nerozporoval. Žalobca však v žalobe nespomenul a k žalobe nepredložil faktúru za opravu predmetného motorového vozidla. Faktúra č. 19010647 za opravu predmetného poškodeného vozidla patriaceho poškodenej bola vystavená dňa 12.02.2019 s rovnakým dátumom dodania tovaru alebo služby. Nič teda nebránilo poškodenej prevziať si vozidlo zo servisu a naďalej nevyužívať náhradné motorové vozidlo. Žalovaný preto správne konal, keď nepriznal poistné plnenie za jeho užívanie za dni 13. až 15.02.2019. V prípade, ak by žalobca uvádzal, že prevzatie vozidla zo servisu dňa 13.02.2019 nebolo možné vzhľadom k tomu, že servis požiadala a čakal na krycí list, žalovaný k tomuto uviedol, že vystavenie krycieho listu je len obchodnoprávnou dohodou medzi servisom a zákazníkom servisu, krycí list neupravuje ani zákon. Žalovaný mal za to, že faktúra č. 19010647 priložená k žalobe, nebola poškodenou uhradená a preto škoda v zmysle právnej teórie nevznikla a nemohla byť ani postúpená táto „domnelá“ pohľadávka. Preto žalovaný rozporoval vecnú aktívnu legitímáciu. Žalovaný ďalej rozporoval žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania odkazujúc na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, v zmysle ktorého by poisťovňa mala platiť úrok z omeškania len v prípade, ak si nesplní povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, ktorá povinnosť bola žalovaným splnená najneskôr listom zo dňa 06.03.2019. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 predmetného zákona) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti.

3. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom poukázal na existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore odvodzujúc od § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Žalobca faktúrou č. 0182019 zo dňa 15.02.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. S.L. J., EČV: A. podľa zmluvy o nájme motorového vozidla č. XX/XXXX sumu vo výške 498,-eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, vo výške žalovanej istiny v sume 117,-eur zodpovedajúcej rozdielu sumy 498,-eur a už poskytnutého plnenia v sume 381,-eur. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zák. č. 381/2001 Z.z., t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia, žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Vzhľadom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. Žalovaný pri výpočte náhrady škody za prenájom náhradného motorového vozidla svojvoľne určil za opodstatnenú dobu prenájmu len dobu 9 dní (04.02.2019 do 12.02.2019), a to s poukazom na dátum vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla. Tento postup zo strany žalovaného a krátenie poistného plnenia považujú za neoprávnený. Žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, pričom takýto postup nemožno akceptovať, keďže ide z jeho strany len o nepreukázané tvrdenia. Žalovaný rozporuje skutočnosť, že vozidlo poškodeného muselo zotrvať v autoservise až

do vystavenia krycieho listu. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo aj v danom prípade. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Po vykonaní prác na poškodenom vozidle bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu jednoznačne vyplýva doba zotrvania poškodeného vozidla v autoservise a tým aj opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcu. Neposkytnutím poistného plnenia v deň splatnosti sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania. V nadväznosti na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., sa žalovaný dostal do omeškania deň nasledujúci po dni, keď mal v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti najneskôr dňa 07.03.2019 a od 23.03.2019 sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobca žalovanému dňa 15.02.2019 oznámil postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu a požiadal žalovaného, aby ďalej v predmetnej veci komunikoval so žalobcom. Žalovaný vo veci však so žalobcom nekomunikoval, predložené listiny - oznámenie o výške poistného plnenia žalobcovi neboli doručené a teda sa o dôvodoch krátenia poistného plnenia a dobe ukončenia šetrenia poistnej udalosti ku dňu podania žaloby žalobca nedozvedel. Vzhľadom na uvedené možno mať za to, že žalovaný si nespĺnil riadne svoje povinnosti, a preto sa dostal do omeškania. Rovnako majú za to, že rozsudok NS SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2018, na ktorý sa žalovaný odvoláva, sa týka odlišnej skutkovej a právnej otázky v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy a v ňom prijaté právne závery sú na tento skutkový stav neaplikovateľné. Navrhol, aby súd vo veci zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

4. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020 a to tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 117,-eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok), žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,97 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (III. výrok).

5. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020 - proti II., III. výroku. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ zamietol tento nárok žalobcu z dôvodu, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. K predmetnej poistnej udalosti došlo dňa 16.11.2018 a žalobca si náhradu škody u žalovaného z titulu postúpenej pohľadávky uplatnil podaním zo dňa 15.02.2019. Je pravdou, že dňa 07.03.2019 bolo na účet žalobcu pripísané poistné plnenie vo výške 381,-eur. K tomuto však žalobcovi nebolo zaslané nijaké písomné oznámenie, resp. vysvetlenie krátenia dôvodov poistného plnenia. Z predložených listinných dôkazov a argumentácie žalovaného síce vyplýva, že vyhotovil oznámenie o výške poistného plnenia datované dňa 06.03.2019, toto však bolo adresované poškodenej V. D. napriek tomu, že podaním zo dňa 15.02.2019 poškodená žiadala žalovaného, aby ďalej komunikoval ohľadom náhrady škody priamo so žalobcom. Žalovaný zároveň nepreukázal, že predmetné oznámenie bolo poškodenej skutočne doručené. Postúpením pohľadávky prešli na žalobcu všetky práva poškodeného súvisiace s postúpenou pohľadávkou, čo bolo žalovanému riadne oznámené podaním zo dňa 15.02.2019. Možno dospieť k záveru, že v danom prípade žalovaný žalobcu nijakým spôsobom nevyrozumel o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o dôvodoch odopretia poistného plnenia. Žalovaný si tak nespĺnil povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, preto je rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré žalovaný poukazoval, na daný prípad neaplikovateľné a je namieste, aby žalobcovi boli podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP priznané tiež úroky z omeškania. Žalobca sa domnieva, že záver okresného súdu ohľadom úroku z omeškania vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci, spočívajúceho v nesprávnej interpretácii ustanovenia § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP. Podľa žalobcu ukončenie prešetrovania poistnej udalosti v stanovenej lehote nezbavuje žalovaného zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia

súdu o výške náhrady škody. Ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 tohto zákona v spojení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať úroky z omeškania, by bol v rozpore s účelom zákona o PZP, ktorého zmyslom nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez relevantných právnych dôvodov a bez rizika sankcie v podobe úrokov z omeškania. V danej súvislosti poukázal žalobca na názory vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 9Co/73/2020 a sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach bol priznaný žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca tak žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 117,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.03.2019 do zaplatenia. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline o odvolaní žalobcu rozhodol uznesením č.k. 14Cob/143/2020-163 zo dňa 11.05.2021 a to tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020 v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania zrušuje a vracia vec v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že bude úlohou okresného súdu, aby v ďalšom konaní vyhodnotil otázku, či zo strany žalovaného došlo k splneniu/nesplneniu jeho povinnosti podľa ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, súd ustáli, či zo strany žalovaného mala byť táto povinnosť splnená vo vzťahu k žalobcovi, ktorý pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení od poškodenej V. D., alebo vo vzťahu k tejto poškodenej, a to v kontexte vyhodnotenia skutočnosti, či oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené. Až po ustálení v konaní rozhodujúcej otázky splnenia/nesplnenia tejto povinnosti žalovaným, bude namieste vyhodnotiť dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania.

7. Podľa § 177 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) : (1) Súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. (2) Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,-eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia a vzhľadom k tomu, že v danej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,-eur, súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie.

10. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podpísať svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka : (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka : (1) Z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla : (1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto

zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia

16. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka : (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 29.09.2021, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 18.08.2021.

23. S poukazom na právoplatnosť prvého výroku rozsudku č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020, predmetom tohto sporu zostalo iba príslušenstvo pohľadávky. Súd prvého stupňa po vykonanom

dokazovaní dospel k záveru, že žalobca má voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 117,-eur (v tejto často rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020 je právoplatný, proti I. výroku rozsudku nebolo podané odvolanie). Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav týkajúci sa vzniku poistnej udalosti dňa 16.11.2018, prenájmu náhradného motorového vozidla, poskytnutého čiastočného poistného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019 žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 498,-eur od poškodenej V. D. voči žalovanému. Súd prvého stupňa v rozsudku zo dňa 25.09.2020 dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z titulu poistnej udalosti, pozostávajúcej z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla. Poškodená V. D. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 15.02.2019 a zároveň ho požiadala, aby ďalej žalovaný komunikoval priamo so žalobcom, uviedla číslo účtu žalobcu. Žalobca si nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky uplatnil u žalovaného listom zo dňa 15.02.2019 a zároveň uviedol číslo účtu, na ktoré mu má byť pohľadávka uhradená. Žalovaný uvedenú skutočnosť, že mu táto výzva žalobcu zo dňa 15.02.2019 bola doručená, nijakým spôsobom v priebehu konania nespochybňoval. Žalovaný čiastočné poistné plnenie poskytol žalobcovi priamo na jeho uvedený účet, čo vyplýva z výpisu účtu žalobcu (dňa 07.03.2019 poukázaná platba zo strany žalovaného priamo žalobcovi vo výške 381,-eur), ako aj z oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 06.03.2019 (žalovaný uviedol účet žalobcu), v ktorom sa žalovaný zároveň odvoláva aj na faktúru č. 0182019 (ktorou žalobca fakturoval poškodenej V. D. za prenájom náhradného vozidla sumu 498,-eur), teda z uvedeného, aj zo samotného konania žalovaného, jednoznačne vyplýva, je nepochybné, že žalovanému bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, ako aj uplatnenie náhrady škody u žalovaného priamo žalobcom listom zo dňa 15.02.2019 spolu tam uvedenými prílohami. Zároveň súd poznamenáva, že žalovaný ani v priebehu konania nenamietal, že by mu nebolo oznámené uvedené postúpenie pohľadávky.

24. Citované ustanovenie § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. ukladá poisťovateľovi (žalovanému) povinnosť bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Súd poukazuje na to, že žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019 nadobudol pohľadávku od poškodenej V. D. voči žalovanému. Táto skutočnosť bola žalovanému oznámená, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody listom zo dňa 15.02.2019 u žalovaného. Z obsahu spisu, z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný disponoval týmito informáciami, tieto skutočnosti boli oznámené žalovanému, čo vyplýva aj zo samotného konania žalovaného, ktorý uvedené akceptoval a čiastočne plnil a to priamo na účet žalobcu, v oznámení zo dňa 06.03.2019 žalovaný uvádzal číslo účtu žalobcu, poukazoval na faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla. Keďže žalobca platne nadobudol pohľadávku od poškodenej, z obsahu spisu bolo preukázané, že uvedené bolo oznámené žalovanému, povinnosťou žalovaného teda bolo splniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. - priamo voči žalobcovi. Z oznámenia o výške poistného plnenia zo dňa 06.03.2019 (ktoré predložil v priebehu konania žalovaný spolu s odporom proti platobnému rozkazu) vyplýva, že žalovaný uvedené oznámenie adresoval poškodenej V. D., hoci už disponoval relevantnými podkladmi o postúpení pohľadávky z poškodenej na žalobcu. V tomto oznámení žalovaný uviedol, že ukončili šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie vo výške 381,-eur poukazujú na účet (v oznámení žalovaný uvádza už priamo účet žalobcu, s poznámkou D., B..T..Y..), v tomto oznámení žalovaný uviedol spôsob, akým určil výšku poskytnutého poistného plnenia. Z obsahu tohto oznámenia teda vyplýva, že nie je adresované žalobcovi, ale žalovaný uvedené oznámenie adresoval V. D.. Žalovaný v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by skutočnosť doručenia tohto oznámenia žalobcovi preukazovali. Ak aj žalovaný čiastočne plnil na účet žalobcu, toto plnenie samé o sebe nepreukazuje splnenie povinnosti žalovaného voči žalobcovi v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a poskytnúť poškodenému (žalobcovi) písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré žalovaný odmietol alebo znížil poistné plnenie. V danom prípade si žalobca ako právny nástupca poškodenej priamo uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Súd

má za to, že zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 cit. zákona, keďže zo strany žalovaného mala byť táto povinnosť splnená vo vzťahu k žalobcovi, ktorý pohľadávku platne nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od poškodenej V. D.. Došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, na základe čoho bola aj l. výrokom rozsudku č.k. 19Cb/125/2019-102 zo dňa 25.09.2020 priznaná žalobcovi suma vo výške 117,-eur (žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol pohľadávku vo výške 498,-eur, čiastočné poisťné plnenie poskytnuté žalovaným vo výške 381,-eur, žalobou uplatnený nárok žalobcu vo výške 117,-eur), rozsudok v tejto časti je právoplatný.

25. Z ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ust. § 11 cit. zákona, keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zák. č. 381/2001 Z.z. Je potrebné teda vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poisťného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní len čo poisťiteľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poisťného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo i len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak poisťovateľ nesplní povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vzniká poškodenému nárok na úrok z omeškania. Zákonodarca v ust. § 11 ods. 8 cit. zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti.

26. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5% ročne od 23.03.2019 do zaplatenia, nakoľko podľa vyjadrenia žalobcu pripísaním platby na účet žalobcu dňa 07.03.2019 možno predpokladať, že zo strany žalovaného došlo k skončeniu šetrenia poisťnej udalosti a teda týmto dňom začala plynúť 15 dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 22.03.2019.

27. Súd dospel k záveru, že žalovaný si nesplnil povinnosti voči žalobcovi v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., nevyrozumel priamo žalobcu o skončení prešetrovania poisťnej udalosti s oznámením o výške poisťného plnenia, neposkytol mu v zákonnej lehote písomne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie. Oznámenie o výške poisťného plnenia zo dňa 06.03.2019 bolo adresované V. D. a nie žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodenej, ktorý platne nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2019, čo žalovanému bolo oznámené. Z obsahu tohto oznámenia vyplýva, že nebolo adresované žalobcovi, ale V. D.. Žalovaný nepreukázal doručenie tohto oznámenia žalobcovi, k tomuto neprodukoval žiadne dôkazy. Žalovaný si nesplnil povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 cit. zákona, preto rozhodnutie, na ktoré poukazoval žalovaný, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 nie je možné v danom prípade aplikovať, žalobcovi prináleží nárok na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 cit. zákona. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poisťného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania. Žalovaný v oznámení zo dňa 06.03.2019 uviedol, že ukončil šetrenie poisťnej udalosti, z uvedeného teda možno dovodiť, že k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti došlo dňom 06.03.2019. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 22.03.2019, keďže súd posúdil skončenie šetrenia dňom 06.03.2019 a teda začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 21.03.2019. Ale keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania až od 23.03.2019, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 117,-eur od uplatneného dátumu (s poukazom na ust. § 216 CSP) t.j. od 23.03.2019 do zaplatenia a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (l. výrok).

28. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. S poukazom na to, že žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný (v časti istiny, ako aj v časti príslušenstva pohľadávky), priznal mu súd nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.